

NABAWIAĆ (8) *vb impf*

Pierwsze a jasne; -bã- (5), -ba- (3); -bã- WujJudConf, GrabowSet, LatHar, SkarKaz; -ba- GosłCast, KlonWor; -bã-: -ba- KochPs (1 : 1).

praes 2 sg nabawiąsz (1). ◇ 3 sg nabawią (6). ◇ 1 pl nabawiamy (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Sprawiać, że ktoś (lub coś) ma co lub jest jaki (ja,kie) [w użyciach pozytywnych i negatywnych]; adducere, afficere, apportare, conciere, conciscere, conflare, facere, impingere, importare, inicere, struere Cn [kogo (6), co (2)] (8) :

nabawiać czego (6): nieogárniona ducha świętego moc żywotá wiecznego nas nábawia WujJudConf 252; Ty/ pánie/ vpádłégo ná nogách zász ftáwiałz/ Y oplákáné zdrowié czérftwości nábáwiałz. KochPs 210, 153; A ow/ ktory cię zaloty zábawia/ Y/ być rozumian życznym všilúie/ Przod/ niż kto inšzy/ żalu cię nábawia. GrabowSet Yv; LatHar 581; Więc pod tytułem Práwá/ łztuki wypráwiamy: Y łzkody/ y fráfunku ludži nábáwiamy. KlonWor 66.

nabawiać czym (2): Do tych bowiém dárów wielkich, którými Pan Bog W. M. hoynie nábawił y nábawia, ten nie závádzí y owłzem pomoże. GosłCast 7; SkarKaz 579a.

W charakterystycznych połączeniach: nabawiać czerstwości, dóbr wszelakich, gryzienia sumienia, frasunku, szkody, żalu, żywota wiecznego; nabawiać darami, dobrym.

Formacje współrdzenne cf BAWIĆ.